

עין משפט
נר מצודה

זא א מיי פירט מענטשן פאר
 אלס :
ז א מיי פירט מענטשן
 אלס :
זא א מיי עס אלס א ופיג
 מענטשן פאר אלס :
זא א מיי ערשט א מענטש
 מענטשן אלס :
זא א מיי פירט מענטשן פאר
 אלס : ווען זינט פיר
 מענטשן ערשט :
זא א מיי פירט מענטשן
 מענטשן אלס :
זא א מיי עס פירט אלס :
זא א מיי עס אלס :
זא א מיי עס אלס :
זא א מיי עס אלס :
 א :
זא א מיי עס אלס : א :

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

(ב) נב' (רנ) צמרים תלמידיו
אמר רב פנחס: (ג) בשמינה
מיטות אינו טעון מיטות אלא
מקום הדם: (ד) טענה ר"ה
שנענין וכו' ה"ה הקהל המיד
ואח"כ מ"ה אף על גב דלעיל
וכי' למען קהלה המיד ואח"כ
מ"ה למעטוי' מירי'ם וכו' פנחס
המיד ואח"כ מ"ה אמר רב
פנחס:

שינוי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

והחיובים במקום קדוש. ע"ד
שהקשה מר על הת"כ ודריש גבי
חנות המכרת תבואה וסוף חנוכה

דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

וְהָאֵלֹהִים דִּקְשִׁיא לִיּוֹהֵא מוֹ
וְחִימָה וְנִשְׁפָּךְ עַל הַרְלָפָה
ד': אֱלֹהִים אֲצַבְעוּ בְּמַאֲ
(ג) לְפִי שְׂהִיָּה מוֹה מְדָמָה

הוא תו לל מה טעם קאמר מה טעם נשפך
נצל הרצפה ואספו אין מעון כיבוס לפי שאין
מעון כיבוס אלא דם שנתקבל בכלי וראוי
להזיה: ראו להזיה: למעוטי מאי למעוטי
קיבל פחות מכדי הזיה בכלי זה ופחות מכדי
הזיה בכלי זה דתניא זרי חלפתא בר
שאול אומר קידש פחות מכדי הזיה
זה ופחות מכדי הזיה בכלי זה לא
קידש איבעיא זו להו כדמ הלכתא היא
וממהלכתא לא במירין או דלמא תסב מ"ט
יתביט יוטבל גמיז ה"ג תתיב יוטבל בדם
שמע: דא"ר זיקא א"ר אלעזר אף בדם לא
אמר רבא תניא: ווטבל יולא מספג

בְּרֵם עַד יִשְׁרָאֵל בְּרֵם שִׁיעוּר טְבִילָה מַעֲקֵרוּ הַ
 מִן הַדָּם מִן הַדָּם שְׂבַעֲנִין וְאַצְטְרִיךְ לְמִכְתָּב הַ
 בְּרֵם דָּאִי כְּתָב רַחֲמָנָא וּטְבַל ה"א אַע"פ
 לְיִכָּא שִׁיעוּר טְבִילָה מַעֲקֵרוּ כְּתָב
 רַחֲמָנָא בְּרֵם וְאִי כְּתָב רַחֲמָנָא בְּרֵם ה"א
 אַפְּלִי מַסְפֵּס כְּתָב רַחֲמָנָא וּטְבַל מִן הַדָּם
 שְׂבַעֲנִין לְמַעוּטִי מָאִי אִמְר רַבָּא לְמַעוּטִי
 שְׂבַעֲנִין שְׂבַאצְבַּע מַסִּיעַ לְרַבִּי אֱלֶעזֶר דָּאֲרָא
 אֲדָא לְרַב אֱמֵר תַּלְמוּדֵךְ אִמְר רַב עֲמֵר
 תְּנִינָא הִיא מוֹה יִנְיִתוּהָ הוּאָה מִידֵּו עַד שְׁלָא
 הִיא מִעוֹן כִּיבוֹם מִשְׁחָזָה אִין מִעוֹן כִּיבוֹם מָאִי
 אֲלֹא ה"ק עַד שְׁלָא גִמַּר מַלְהוּת מִעוֹן כִּיבוֹם
 שְׂבַעֲנִין לְהוּזָה מִעוֹן כִּיבוֹם לֹא ה"ק עַד
 שְׁלָא יִצְתָה הוּאָה מִידֵּו מִעוֹן כִּיבוֹם יִמְשִׁיתָהָ
 הוּאָה מִידֵּו אִין מִעוֹן כִּיבוֹם אִיתִיבִיהָ אֲבִי
 גִמַּר מַלְהוּת מִקְנָה יְדֵּו בְּנוּפָה שֶׁל פְּרָה גִמַּר
 אִין לֹא גִמַּר לֹא א"ל גִּמַּר מִקְנָה יְדֵּו בְּנוּפָה
 שֶׁל פְּרָה לֹא גִמַּר מִקְנָה אֲצַבְעוּ בְּשִׁלְמָא
 וְגִמַּר מִקְנָה יְדֵּו בְּנוּפָה שֶׁל פְּרָה שְׂנֹאֲמָא
 וְשָׂרְפָה אֵת הַפְּרָה לְעִינוּי אֲלֹא אֲצַבְעוּ בְּמָאִי
 מִקְנָה אֲמַר אֲבִי בִשְׁפַת מוֹרֵק כִּדְרַכְתִּי
 כְּפֹרִי וְהִבִּי מִתְנִי יִנְיִתוּ עַל הָעוֹר עַד
 שְׁלָא הוֹפֶשֶׁט אִינוּ מִעוֹן כִּיבוֹם מִשְׁחָזְשֵׁט
 מִעוֹן כִּיבוֹם דְּבִרִי רַבִּי יְהוּדָה רַבִּי אֱלֶעזֶר
 אֲמַר אִין מִשְׁחָזְשֵׁט אִינוּ מִעוֹן כִּיבוֹם אֱמֵר
 אֲלֹא מִקְנָה הָדָם וְדָבָר שֶׁהוּא רָאִי לְקַבֵּל
 שְׂמֹאָה וְרָאִי לְכִיבוֹם אֲחִיד הִבְגַּד וְאֶחָד
 הִשְׁקָה וְאֶחָד הָעוֹר מַעוּנִין כִּיבוֹם וְהִיבִיבוּ
 בְּמִקְוֵם קְדוּשָׁה וְשִׁבִּירָת כָּל חֵרֶם בְּמִקְוֵם קְדוּשָׁה
 מְרִיקָה וְשִׁטְפָה בְּכָל נְחוּשֶׁת בְּמִקְוֵם קְדוּשָׁה
 וְהָ חוֹמֶר בְּחֻמָּת מִקְדָּשׁ קְדִישִׁים
 מִנֵּה מִיָּלִי דֵּת ר"ת בְּגַד אִין לִי אֲלֹא
 מִנֵּה לְרַבּוֹת עוֹר מִשְׁחָזְשֵׁט ת"ל
 אֲשֶׁר יוֹה עָלֶיהָ תַּכְכֵּם יִכּוֹל שְׂאֵנִי מַרְבֵּה
 עוֹר עַד שְׁלָא הוֹפֶשֶׁט תַּלְמוּד לֹמֵר בְּגַד
 מִן בְּגַד הָרָאִי לְקַבֵּל שְׂמֹאָה אִין כָּל הָרָאִי
 לְקַבֵּל שְׂמֹאָה דְּבִרִי ר' יְהוּדָה רַבִּי אֱלֶעזֶר
 אֲמַר בְּגַד אִין לִי אֲלֹא בְּגַד מִנֵּה לְרַבּוֹת שֶׁק־

והנצי"א מנח דברי שניהם
הופשט א"ש דברי מאי
ש אף משהופשט: הג"ה
פליגי ר"י ור"א אלא דר"י
א דריש מה צגד מקבל
מרצה עור משהופשט
סר מעשה ור"א דדרש
משום דברי דבר המקבל
לאחר מחשבה מקבל טומ

הוא חו למד לי למימי איך טעון כירום אלא שנתקבל בכלי הא תנא
 ליה נשקף על הרפסה: קיבל פחות מדרי הוייה בכלי זה, וחזר ועירב:
 דרני ר' הלפסא, לנבי מי חטאת: קידש, מי חטאת באפר פרה: לא
 קידש, כדעניו טעמא ואילול: דרס מאי, גבי חטאת הפנימית קיבל

הוא קבלה או לא: הלכתא ג' גבי
מן חטאת: ומהלכתא לא קרינן.
מיתא אחרית קרינן וסבת קרינן.^(ג)
אין לדע' אן: מהלכתא: ועל כמיס.
מדקרינן במיס: ואל קרינן במיס
משמע במיס המזכיר למעלה לענין
קידוש שיהא בשעת קידוש שיעור
טבילה: ה"ל הא כתיב ועל. הכן
את אצבע בדם: שיהא בדם הראשון
שיעור טבילה מתחילתו: מספג.
מקנה שכולי הכל או בדפוסתיו:
שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרא
גרמין. כסדר' בדם הראשון משמע:
מן הדם. והוא מן הדם: כשענין.
מדם האומר בענין: טבילה שהוא
ממנה הראשונה והוא את כולן שצריך
לחזור ולטבול בו אצבע על כל הייח
(א) טבילה ולמטעני שירים משמע:
דהאי מן הדם קרא יתירא הוא דלא
צריך לתיכבז אלא והוא ו' פעמים:
אע"ג דליכא שיעור טבילה מעיקרא.
הואיל וליכא שיעור בשעת טבילה: דם.
לכסי ליעצור. לתיכבז כסדר.

דמשמע דגס שאזיר לענין קבלה:
אמר רב עמרם פנינל. מצינתא לר'
אלעזר: הוה מוה. בחטאות חטאיות
ויחוס הוא מידו על הכגד: עד שלא
גמר כל החטאות טעון כיבוס. וזא"ל
ייתו בין ההוא = להואה משירים
שכאנצט. אלמא שירים שאלצט
על צד דאי פסולין אמאי טעון כיבוס:
עד שלא יכנס מידו. ומשטעל ענין
כיבוס משליחה הואה מידו לאחר
טעילה דהו' לכו שירים באצטע =
בין טעין כיבוס: גמר מלהווא.
אין פרה (פרה מיט) תנן לה גמר
מחטאות ו' הואות שבוה ברה המחשבה
נגד פתחו של היכל דכתיב (במדבר
יז) אל נכח פני האהל מושב: מקט
ידיהוה דכתיב על פרה ואת זרעה
ואת דמה על פרשה שירק (שם): אלא
אצטע. בין הואה להואה: כמה יקט.
בגופה של פרה לא מלית חמרת
שילכל אצטע צוקה הפרה ידעין
זי עינין: כפורי וכו'. גבי כלי שרת
כמיז כספר עורא והן מורקין ועל שם
שמקטן בו אצטע קרי להן כפורי לשון
וכפר ידיה דענין קוסר (ענין דף טז):
תרנ"ג. עד שלא הופשט אין טעון
כיבוס. טעמא מפרש בגמרא דנענין
דאי לקבל טומאה בלא חקרין מלאכה:
אף משתופשט. כל זמן שלא נתקן
להיות בלא חין טעון שירק דנענין
דבר המקבל טומאה אינו מחוסר
אפילו מחשבה: אלא מקום דס.
טומאה. ואיפ' שמחוסר מחשבה
ובלנד שלא ידא מחוסר מלאכה וסתמא
כרבי יהודה: וראוי לביבוס. בגמרא

[illegible][illegible]

מוסף רש"י

יקדש חזקה מברך הוריה. **א**
 שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **ב** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **ג** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **ד** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **ה** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **ו** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **ז** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **ח** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **ט** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **י** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **יא** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **יב** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **יג** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **יד** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **טו** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **טז** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **יז** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **יח** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **יט** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כ** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כא** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כב** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כג** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כד** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כה** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כו** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כז** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כח** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **כט** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין. **ל** שאלו נכנסו וזה לא
 עדיין.

שיטה מקובצת

[illegible]

והנחתה סיד לאו חסידים דעיריית סטילן אלא גורח הכטיב היא דמתיב ילקח תדמה יהיה שבע פעמים וקאי ש

[illegible]